

Številka: 018-092/2023-9

Datum: 28. 8. 2023

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu mag. Zlate Jerman, kot predsednice senata, ter Sama Červeka in Marka Medveda, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Nakup in montaža notranje opreme v vojašnici Edvarda Peperka okoljsko manj obremenjujoče blago*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja Lesnina MG oprema d.d., Parmova ulica 53, Ljubljana, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Potočnik in Prebil, o.p., d.o.o., Ajdovščina 4, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Republika Slovenija, Ministrstvo za obrambo, Vojkova cesta 55, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 28. 8. 2023

odločila:

1. Zahtevk za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku, je bilo objavljeno na Portalu javnih naročil dne 7. 3. 2023, pod št. objave JN001287/2023-B01, in v Uradnem listu EU dne 8. 3. 2023, pod št. objave 2023/S 048-143032.

Naročnik je dne 6. 7. 2023 sprejel odločitev o oddaji javnega naročila (objava na Portalu javnih naročil dne 7. 7. 2023), s katero je vse prejete ponudbe zavrnil kot nedopustne in odločil, da naročila ne odda. V zvezi z vlagateljevo ponudbo, ki se je glede na merilo za oddajo javnega naročila uvrstila na tretje mesto, je naročnik navedel, da je vlagatelj »ponudil pisarniški stol pod postavko SPIS artikel Škerjanc – Exagon in se skliceval na referenčni artikel, za kar ni bilo potrebno priložiti tehnične dokumentacije. Referenčni artikel naročnika za postavko pisarniški stol – Spis je pisarniški stol Škerjanc – Absolut Task«.

Vlagatelj je dne 19. 7. 2023 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila in povrnitev stroškov pravnega varstva. Vlagatelj zatrjuje, da je odločitev o oddaji naročila neobrazložena, saj naročnik navaja zgolj dejstva, ne da bi izpeljal posledico, ki bi utemeljevala zavrnitev vlagateljeve ponudbe. Čeprav iz izpodbijane odločitve ni mogoče jasno razbrati naročnikovega očitka (ali da vlagatelj ni ponudil referenčnega artikla, ali da vlagatelj za ponujeni izdelek ni predložil tehnične dokumentacije, ali da ponujeni izdelek ni skladen z zahtevami naročnika), vlagatelj ugiba, da mu naročnik očita, da za ponujeni artikel ni predložil tehnične dokumentacije. V zvezi s tem vlagatelj navaja, da je naročnik za zahtevane pisarniške stole najprej kot referenčni izdelek določil stol Škerjanc – Exagon in zanj tudi objavil katalog, naknadno pa je spremenil referenčni artikel, in sicer je kot referenčni izdelek določil stol Škerjanc – Absolut Task. Če so ponudniki ponudili referenčni izdelek, ki naj bi kot vzor izpolnjeval naročnikove zahteve, jim za ponujeni izdelek ni bilo treba predložiti tehnične dokumentacije. Tudi če stol Škerjanc – Exagon, ki ga je ponudil vlagatelj in ki izpolnjuje vse naročnikove zahteve, ni (več) določen kot referenčni izdelek, naročnik nima pravice od ponudnikov zahtevati tehnične dokumentacije za ta stol, posledično pa zaradi nepredložitve te dokumentacije ponudnikov ne more izključiti, saj naročnik razpolaga s tehnično dokumentacijo za stol Škerjanc – Exagon, ki jo je tudi objavil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnik zato v skladu s petim odstavkom 89. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) zaradi nepredložitve te dokumentacije (s katero sam razpolaga) ni imel pravice zahtevati dopolnitve, popravka, spremembe oz. pojasnila ponudbe, vlagateljeva ponudba pa zaradi nepredložitve dokumentacije za ponujeni stol Škerjanc – Exagon ni nedopustna. Smisel druge povedi petega odstavka 89. člena ZJN-3 in naročnikovega pravila, da tehnične dokumentacije ni treba prilagati za referenčne izdelke, je ravno v tem, da se ponudnika razbremeni predložitve dokumentacije, s katero naročnik že razpolaga.

Naročnik je dne 31. 7. 2023 zavrnil zahtevek za revizijo in zahtevo za povrnitev stroškov. Naročnik uvodoma pojasnjuje, da je z odgovorom na Portalu javnih naročil prvotno določen referenčni izdelek stol Škerjanc – Exagon zamenjal z drugim referenčnim izdelkom, in sicer stolom Škerjanc – Absolut Task. Naročnik je zahteval, da ponudniki, če ne ponudijo referenčnega izdelka, predložijo tehnično dokumentacijo za ponujeno opremo, iz katere bo razvidno izpolnjevanje vseh tehničnih zahtev. Naročnik zavrača očitke o neobrazloženosti odločitve o oddaji javnega naročila in opozarja, da vlagatelj sam priznava, da je bila njegova ponudba zavrnjena, ker ni predložil zahtevane tehnične dokumentacije. Ker vlagatelj ni ponudil referenčnega izdelka, bi moral za ponujeni stol predložiti tehnično dokumentacijo. Te obveznosti vlagatelja ne razbremeni niti njegovo nepravilno navajanje, da je na Portalu javnih naročil objavljena kataloška dokumentacija (le) za stol Škerjanc – Exagon, kot tudi ne vlagateljeve navedbe, da naročnik s tehnično dokumentacijo razpolaga sam. Naročnik je namreč spremenil referenčni izdelek in določil dodatne zahteve za pisarniški stol, zato tudi ne držijo navedbe vlagatelja, da ponujeni stol izpolnjuje vse tehnične zahteve. Ker vlagatelj za ponujeni stol, ki ni referenčni izdelek, ni predložil tehnične dokumentacije, kot je to zahteval naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je naročnik vlagateljevo ponudbo zavrnil.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 2. 8. 2023 odstopil dokumentacijo v zvezi z oddajo predmetnega javnega naročila in pripadajočo dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Vlagatelj v vlogi z dne 3. 8. 2023, s katero se je opredelil do navedb naročnika, vztraja, da naročnik odločitve o zavrnitvi njegove ponudbe ni ustrezno obrazložil in dodaja, da so naročnikove navedbe o neskladnosti ponujenega stola z naročnikovimi zahtevami prepozne in neupoštevne. Prav tako vlagatelj vztraja, da naročnik nima pravice od ponudnikov zahtevati ponovne predložitve iste (identične) tehnične dokumentacije za ponujeni izdelek, s katero že sam razpolaga, posledično pa naročnik zaradi nepredložitve takšne dokumentacije ponudnikov ne more izključiti. Naročnik ne sme zahtevati predložitve tistih dokazil, ki jih lahko pridobi sam

brezplačno iz uradnih evidenc, kot tudi ne tistih, s katerimi že razpolaga. Naročnik s spremembo referenčnega izdelka ni spreminjal tehničnih zahtev. Če ponudnik ponuja izdelek, ki je bil podlaga (vodilo) za oblikovanje tehničnih zahtev, je ponujen izdelek skladen s tehničnimi specifikacijami, naročnik pa od ponudnika ni upravičen zahtevati ponovne predložitve katalogov, s katerimi brez dvoma razpolaga, saj je iz njih črpal informacije o lastnostih, ki jih je vključil v tehnične zahteve, katalog pa ima tudi objavljen na spletu v okviru tega javnega naročila.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, vlagateljevo ponudbo in v izpodbijano odločitev o oddaji javnega naročila. Po pregledu navedene dokumentacije in dokumentacije predrevizijskega postopka, ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika, je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med strankama je spor glede zakonitosti naročnikove odločitve o zavrnitvi vlagateljeve ponudbe kot nedopustne. Vlagatelj zatrjuje, da je naročnikova obrazložitev odločitve o zavrnitvi vlagateljeve ponudbe pomanjkljiva in da naročnik ni imel podlage za zavrnitev njegove ponudbe iz razloga nepredložitve tehnične dokumentacije za ponujene pisarniške stole.

Državna revizijska komisija je najprej presojala revizijske navedbe, da naročnik odločitve o oddaji naročila oz. odločitve o zavrnitvi vlagateljeve ponudbe ni ustrezno obrazložil. V zvezi s temi navedbami gre pojasniti, da mora odločitev o oddaji javnega naročila, skladno s tretjim odstavkom 90. člena ZJN-3, vsebovati (tudi) razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni izbran (in v primeru iz sedmega, osmega in devetega odstavka 68. člena ZJN-3 tudi razloge za odločitev o neenakovrednosti oziroma da gradnje, blago ali storitve ne izpolnjujejo zahtev v zvezi z delovanjem ali funkcionalnostjo). Dolžnost naročnika torej je, da v primeru zavrnitve posamezne ponudbe oz. izključitve gospodarskega subjekta navede razloge za svojo odločitev, s čimer neizbranemu ponudniku zagotovi možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva.

ZJN-3 ne določa natančnejših kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oziroma ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila, je pa slednje izoblikovala Državna revizijska komisija. V skladu z njeno ustaljeno prakso (primerjaj npr. odločitve v zadevah št. 018-096/2016, 018-258/2017, 018-234/2017) je namen odločitve o (ne)oddaji javnega naročila predvsem seznanitev ponudnikov z zadostnimi informacijami, potrebnimi za učinkovito uveljavljanje pravnega varstva. V tem okviru se za obrazložitev ne zahteva, da bi bila vseobsežna, mora pa vsebovati jasne in nedvoumne razloge, da se lahko ponudniki seznanijo z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oziroma zakonitost ter po potrebi zaščitijo svoje pravice. Razlogi za odločitev morajo biti konkretizirani do takšne mere, da lahko ponudnik v morebitnem postopku uveljavljanja pravnega varstva navede vsa relevantna dejstva in predloži dokaze, s katerimi dokazuje, da razlogi, ki jih je naročnik navedel za svojo odločitev, niso utemeljeni, in da posledično odločitev o oddaji naročila ali zavrnitvi ponudbe ni zakonita. Ali je povzetek ustreznih razlogov v odločitvi o oddaji naročila zadosten, je potrebno presojati v vsakem konkretnem primeru posebej, glede na vse okoliščine primera.

V obravnavanem primeru je naročnik glede vlagateljeve ponudbe v obrazložitvi izpodbijane odločitve o oddaji naročila navedel, da je vlagatelj »ponudil pisarniški stol pod postavko SPIS artikel Škerjanc – Exagon in se skliceval na referenčni artikel, za kar ni bilo potrebno priložiti tehnične dokumentacije. Referenčni artikel naročnika za postavko pisarniški stol – Spis je pisarniški stol Škerjanc – Absolut Task«.

Pritrditi gre vlagatelju, da je naročnik v izpodbijani odločitvi navedel zgolj posamezne ugotovitve (dejstva), in sicer (1) da je vlagatelj ponudil izdelek Škerjanc – Exagon in se skliceval na referenčni artikel, (2) da za referenčni izdelek ponudnikom ni bilo treba predložiti dokumentacije in (3) da je naročnik kot referenčni izdelek opredelil stol Škerjanc – Absolut Task. Medtem ko naročnik v obrazložitvi izpodbijane odločitve ni izrecno navedel oz. podal zaključkov, zakaj na podlagi teh ugotovitev ocenjuje vlagateljevo ponudbo kot nedopustno oz. zakaj je ugotovljeno dejansko stanje subsumiral pod pojem nedopustne ponudbe. Vendar pa iz izpodbijane odločitve izhaja naročnikova ugotovitev, da se je vlagatelj v ponudbi neupravičeno skliceval na referenčni artikel, za katerega ni bilo treba predložiti tehnične dokumentacije, zato je iz sicer zelo skope obrazložitve naročnika mogoče razbrati, da je vlagateljevo ponudbo zavrnil iz razloga, ker vlagatelj za ponujeni stol ni predložil tehnične dokumentacije. Na takšen način je očitno tudi vlagatelj razumel naročnikovo odločitev o zavrnitvi ponudbe, saj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da naročnik iz razloga nepredložitve tehnične dokumentacije za ponujeni stol njegove ponudbe ne bi smel zavrniti kot nedopustne. Državna revizijska komisija zato ugotavlja, da skopa odločitev o oddaji javnega naročila ni vplivala na učinkovitost vlagateljevega pravnega varstva, saj je iz navedb v zahtevku za revizijo razvidno, da se je vlagatelj z razlogom za zavrnitev njegove ponudbe seznanil in posledično pridobil možnost (učinkovitega) uveljavljanja pravnega varstva.

Ker je torej naročnik vlagateljevo ponudbo zavrnil iz razloga nepredložitve tehnične dokumentacije za ponujeni pisarniški stol, predmet tega postopka pravnega varstva ne more biti vprašanje skladnosti ponujenih stolov s tehničnimi zahtevami naročnika. Učinkovito pravno varstvo (9. člen ZPVPJN) je v postopkih oddaje javnih naročil lahko zagotovljeno le, če ima ponudnik možnost v predrevizijskem postopku izpodbijati vse naročnikove ugotovitve, ki se nanašajo na nedopustnost njegove ponudbe, zato naročnik kasneje, ko vlagatelj že zahteva pravno varstvo zoper naročnikovo odločitev o zavrnitvi njegove ponudbe, ne more navajati novih razlogov, ki jih v odločitvi o oddaji naročila ni navajal (prim. npr. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-356/2013, 018-143/2016, 018-040/2017, 018-025/2018, 018-077/2022). Vlagatelj zato pravilno opozarja, da so navedbe naročnika o neskladnosti ponujenih stolov s tehničnimi zahtevami, prvič podane (še) v postopku pravnega varstva, prepozne in kot take neupoštevne. Ob tem gre v zvezi z vlagateljevimi navedbami, da je, ker naročnik v izpodbijani odločitvi vlagatelju ne očita neizpolnjevanja tehničnih zahtev, med strankama nesporno, da ponujeni stoli izpolnjujejo naročnikove zahteve, pojasniti, da za zaključek o nedopustnosti ponudbe (in posledično njeno zavrnitev) zadošča že en razlog oz. ena neskladnost z naročnikovimi zahtevami in da iz določb ZJN-3 ne izhaja obveznost naročnika, da ponudbo, glede katere ugotovi eno neskladnost z zahtevami, kljub že ugotovljeni pomanjkljivosti preveri še z vidika izpolnjevanja vseh preostalih zahtev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Umanjkanje naročnikove opredelitve do skladnosti ponujenega stola s tehničnimi zahtevami v izpodbijani odločitvi zato, v nasprotju z mnenjem vlagatelja, ne pomeni (že) tudi, da naročnik ocenjuje ponujeno opremo za skladno s tehničnimi specifikacijami in da je (upoštevaje še vlagateljevo trditveno podlago) posledično »med strankama nesporno«, da ponujeni stoli izpolnjujejo naročnikove zahteve. Ob tem gre še dodati, da razlog, ki ga navaja naročnik v izpodbijani odločitvi o zavrnitvi vlagateljeve ponudbe (oz. ki iz nje izhaja), tj. nepredložitve tehnične dokumentacije za ponujeno opremo, že po naravi stvari onemogoča preveritev skladnosti ponujene opreme s tehničnimi zahtevami naročnika, saj se ta lahko preveri še na podlagi tehnične dokumentacije.

V nadaljevanju je Državna revizijska komisija presojala med strankama sporno vprašanje, ali je naročnik ravnal skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in določbami ZJN-3, ko je vlagateljevo ponudbo zavrnil kot nedopustno iz razloga nepredložitve tehnične dokumentacije za ponujene pisarniške stole.

Dopustna ponudba je ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika (29. točka prvega odstavka 2. člena ZJN-3). Skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 sme naročnik javno naročilo oddati le ponudniku, čigar ponudba je dopustna. Naročnik namreč skladno s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila) odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

S tehničnimi specifikacijami naročnik v skladu z 68. členom ZJN-3 opredeli oz. opiše predmet naročila. Način in obseg opisa predmeta javnega naročila je odvisen od lastnosti in kompleksnosti samega predmeta. Ker je ponudnik tisti, ki mora v ponudbi dokazati, da ponuja blago z zahtevanimi tehničnimi lastnostmi (deveti odstavek 68. člena ZJN-3), mora naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določiti tudi način izkazovanja tehnične ustreznosti ponujenega blaga (npr. z opisom tehničnih lastnosti, predložitvijo skic, prospektov, izjav in druge tehnične dokumentacije itd.). Ob tem ZJN-3 v okviru dokazil za ugotavljanje tehnične usposobljenosti ponudnikov predvideva, da lahko naročnik v zvezi s proizvodi, ki jih je treba dobaviti, od ponudnikov zahteva predložitve vzorcev, opisov ali fotografij, katerih ustreznost mora biti potrjena, če to zahteva naročnik (točka k) osmega odstavka 77. člena ZJN-3).

Predmet zadevnega javnega naročila je nakup in montaža notranje opreme, med drugim naročnik naroča pisarniške stole. Na podlagi vpogleda v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila (dokument »*Popis notranje opreme*«, dokumenti »*Katalog opreme*« in naročnikov odgovor, objavljen na Portalu javnih naročil dne 14. 4. 2023 ob 15.43) gre pritrčiti navedbam vlagatelja in naročnika, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila glede pisarniških stolov kot referenčni izdelek (najprej) določil stol »*Škerjanc – Exagon*« in da je naročnik naknadno (z odgovorom, objavljenim na Portalu javnih naročil dne 14. 4. 2023 ob 15.43) v tem delu spremenil dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, saj je spremenil referenčni izdelek, in sicer je kot referenčni izdelek za pisarniške stole namesto stola »*Škerjanc – Exagon*« določil stol »*Škerjanc - Absolut Task, brez naslona za glavo*«. Upošteva se navedeno in upošteva se drugo poved drugega odstavka 67. člena ZJN-3 gre zato ugotoviti, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila kot referenčni izdelek za zahtevane pisarniške stole določil stol »*Škerjanc - Absolut Task, brez naslona za glavo*«.

Med strankama je nesporno, potrjeno pa je tudi z vpogledom v vlagateljevo ponudbo (glej dokument Izjava po referenčnih izdelkih), da vlagatelj pod postavko Spis – Pisarniški stol ni ponudil referenčnega izdelka Škerjanc - Absolut Task, brez naslona za glavo, ampak je ponudil izdelek Škerjanc – Exagon, torej prvotno določen referenčni izdelek. Prav tako je med strankama nesporno (in potrjeno z vpogledom v vlagateljevo ponudbo), da vlagatelj za ponujeni pisarniški stol ni predložil tehnične dokumentacije.

Med strankama pa je sporno, ali je bil vlagatelj dolžan v ponudbo predložiti tehnično dokumentacijo za ponujeni pisarniški stol Škerjanc – Exagon. Vlagatelj zatrjuje, da naročnik s tehnično dokumentacijo za ponujeni stol že razpolaga, medtem ko naročnik na drugi strani zatrjuje, da je bil vlagatelj glede na določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila dolžan za ponujeno opremo, ki ni referenčna, predložiti tehnično dokumentacijo in da se te

obveznosti ne more razbremeniti z nepravilnim navajanjem o tem, da mu ni bilo treba predložiti tehnične dokumentacije.

Na podlagi vpogleda v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik zahteval, da ponudniki v ponudbo predložijo tehnično dokumentacijo za ponujeno opremo. Naročnik je namreč v 4.1. točki III. poglavja dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (*»Tehnični pogoji«*) zahteval, da ponudniki zagotovijo, da je ponujeno blago v skladu s tehničnimi in drugimi zahtevami naročnika in da to dokažejo s predložitvijo tehnične dokumentacije (slik, načrtov, skic, prospektov, katalogov...), iz katere mora biti razvidno, da ponujeno blago izpolnjuje vse naročnikove zahteve. Da je naročnik zahteval predložitev tehnične dokumentacije za ponujeno opremo že v ponudbo, je razvidno tudi iz 2. točke II. poglavja dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (v povezavi z odgovorom, objavljenim na Portalu javnih naročil dne 14. 4. 2023 ob 15.48), v kateri je naročnik izrecno navedel, da ponudbeno dokumentacijo sestavljajo (tudi) dokazila v zvezi z izpolnjevanjem zahtev iz tehničnih specifikacij iz točke 4.1. poglavja III.

Ugotoviti gre, da je naročnik zahtevo glede predložitve tehnične dokumentacije z odgovorom, objavljenim na Portalu javnih naročil dne 14. 4. 2023 ob 15.48, omilil. V okviru omenjenega odgovora je naročnik pojasnil, da ponudnikom za neserijsko opremo (tj. opremo, izdelano po meri) ni treba predložiti dokumentacije, za ponujeno serijsko opremo pa morajo ponudniki navesti proizvajalca in tip ponujenega blaga ter predložiti tehnično dokumentacijo, razen, če ponudijo referenčni izdelek – v tem primeru ponudnikom ni treba predložiti tehnične dokumentacije za ponujeni (referenčni) izdelek.

Upošteva predstavljeni del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila Državna revizijska komisija ugotavlja, da iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila jasno, natančno in nedvoumno izhaja naročnikova zahteva, da ponudniki za ponujeno opremo predložijo tehnično dokumentacijo, razen če ponujajo neserijsko opremo (tj. opremo, izdelano po meri) ali referenčne izdelke. Da bi bilo mogoče določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila glede predložitve tehnične dokumentacije razumeti na drugačen način, vlagatelj v zahtevku za revizijo tudi ne zatrjuje.

Posledično gre pritrditi naročniku, da je bil vlagatelj, skladno z jasno, natančno in nedvoumno zahtevo naročnika glede predložitve tehnične dokumentacije, dolžan za ponujeni stol Škerjanc – Exagon, ki ni niti neserijska oprema oz. oprema, izdelana po meri (da bi ponujeni stol Škerjanc – Exagon predstavljal neserijsko opremo, vlagatelj ne zatrjuje) niti referenčni izdelek, predložiti tehnično dokumentacijo v ponudbeno dokumentacijo.

Neutemeljene so vlagateljeve navedbe, da predložitev tehnične dokumentacije za ponujeni izdelek ne bi služila izpolnitvi nobene naročnikove zahteve – kot pojasnjeno, naročnik je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila jasno, natančno in nedvoumno zahteval, da ponudniki za ponujeno opremo predložijo tehnično dokumentacijo, razen če ponujajo neserijsko opremo (tj. opremo izdelano po meri) ali referenčne izdelke. Naročnik (niti iz razloga (ne)smiselnosti zahteve) nima podlage za odstop od te zahteve, saj je pri pregledu ponudb dolžan ravnati strogo v skladu z zahtevami, ki jih je sam določil (prim. npr. sodbe Sodišča EU v zadevah C-496/99 P, Komisija proti CAS Succhi di Frutta, točka 115, C-336/12, Manova, točka 40 in C-42/13, Cartiera dell'Adda, točka 42, ter odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-166/2018, 018-152/2019, 018-076/2020). Omenjena obveznost naročnika je odraz načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in načela transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), ki zavezujeta naročnike v postopkih oddaje javnih naročil. Sprejeti vlagateljevo stališče, da vlagatelj, kljub jasni, natančni in nedvoumni zahtevi dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ni bil dolžan predložiti zahtevane tehnične dokumentacije oz. je

naročnik ni bil upravičen zahtevati, bi pomenilo, da se pregled ponudb ne bi izvedel ob upoštevanju določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (kar bi predstavljalo kršitev načela transparentnosti javnega naročanja) in da zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne veljajo enako za vse gospodarske subjekte (kar bi predstavljalo kršitev načela enakopravne obravnave ponudnikov).

Obveznosti predložitve tehnične dokumentacije za ponujene izdelke se vlagatelj ne more razbremeniti s sklicevanjem na smiselnost njene predložitve oz. z navedbami, da bi bila v konkretnem primeru predložitev tehnične dokumentacije za ponujene stole Škerjanc – Exagon »*sama sebi namen*«. Pojasniti gre, da je namen predložitve tehnične dokumentacije v tem, da lahko naročnik preveri, ali ponujeni predmet izpolnjuje tehnične zahteve in ali je posledično ponudbo mogoče oceniti kot dopustno (prim. npr. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-112/2018, 018-207/2019, 018-131/2022). Četudi bi še bilo mogoče slediti navedbam vlagatelja, da referenčni izdelek kot vzor izpolnjuje naročnikove zahteve in posledično ni potrebe po preverjanju, ali je ponujeni referenčni izdelek skladen s (konkretnimi) tehničnimi specifikacijami naročnika, ker je referenčni izdelek »*per se*« skladen z naročnikovimi zahtevami, pa te navedbe za vlagatelja v konkretnem primeru niso relevantne, saj, kot že pojasnjeno, vlagatelj ni ponudil referenčnega izdelka, temveč prvotno določen referenčni izdelek.

Neutemeljeno pa je stališče vlagatelja, da v obravnavanem primeru ni potrebna preverba skladnosti ponujenega prvotno določenega referenčnega izdelka z naročnikovimi zahtevami, ki ga vlagatelj utemeljuje z navedbami, da naročnik z odgovorom, objavljenim na Portalu javnih naročil dne 14. 4. 2023 ob 15.43, ni spremenil tehničnih zahtev, ampak je zgolj spremenil ime referenčnega izdelka. Slednjih navedb pregled dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne potrjuje. Nasprotno, naročnik pravilno opozarja, da je za sporne pisarniške stole določil dodatne zahteve, saj je v okviru izpostavljenega odgovora izrecno navedel »*dodatne zahteve pri postavki Spis – pisarniški stoli*«. Tako je npr. naročnik v dokumentu »*Popis notranje opreme*« (v katerem je naročnik določil t.i. prvotne tehnične zahteve) zahteval stol z naslonom za roke, z odgovorom, objavljenim na Portalu javnih naročil dne 14. 4. 2023 ob 15.43, pa je dodatno opredelil lastnosti zahtevanega naslona za roke, saj je zahteval, da je naslon za roke oz. opora za roke nastavljiva po višini in naklonu (levo - desno), z možnostjo odstranitve. Ker se kot neutemeljene izkažejo navedbe vlagatelja, da so kljub spremembi referenčnega izdelka tehnične zahteve »*ostale iste in so identične zahtevam prvotno določenega referenčnega stola*«, je neutemeljeno tudi (na tej neutemeljeni navedbi izpeljano) vlagateljevo stališče, da v konkretnem primeru ni potrebna primerjava ponujenega (prvotno določenega referenčnega izdelka) z naročnikovimi zahtevami in da bi bila posledično predložitev tehnične dokumentacije za prvotno določeni referenčni izdelek »*sama sebi namen*«.

V zvezi z vlagateljevimi navedbami, da ponujeni stoli Škerjanc – Exagon izpolnjujejo vse tehnične zahteve naročnika, gre ponoviti, da naročnik vlagateljeve ponudbe ni zavrnil iz razloga neskladnosti ponujenih stolov s tehničnimi zahtevami (oz. take ugotovitve naročnika iz izpodbijane odločitve ne izhajajo). Tudi sicer pa vlagatelj te navedbe utemeljuje na, kot že pojasnjeno, napačni predpostavki, da naročnik ni določil dodatnih tehničnih zahtev, vezanih na zahtevane pisarniške stole. Sprejeti vlagateljevo stališče, da tehnična dokumentacija za referenčni izdelek predstavlja vodilo pri oblikovanju tehničnih specifikacij (do pravilnosti tega stališča se Državna revizijska komisija ni opredeljevala), bi lahko kvečjemu pomenilo, da je naročniku tehnična dokumentacija za prvotno določen referenčni izdelek predstavljala vodilo pri oblikovanju prvotno določenih zahtev (torej zahtev, določenih v dokumentu »*Popis notranje opreme*«) in da mu je tehnična dokumentacija za naknadno določen referenčni izdelek predstavljala vodilo pri oblikovanju dodatnih tehničnih zahtev. Ni pa mogoče sprejeti vlagateljevega stališča, da je naročniku tehnična dokumentacija za prvotno določen referenčni izdelek predstavljala vodilo za oblikovanje naknadno določenih tehničnih zahtev (torej tehničnih

zahtev, ki jih je naročnik določil v odgovoru, objavljenem na Portalu javnih naročil), saj je naročnik dopolnil tehnične zahteve in spremenil referenčni izdelek. Zato ni mogoče pritrditi navedbam vlagatelja, da so bile tudi dodatne tehnične zahteve »skrojene« po lastnostih prvotno določenega referenčnega izdelka in da je posledično prvotno določen referenčni izdelek »per se« skladen z naročnikovimi zahtevami, in da zato predložitev tehnične dokumentacije za prvotno določen referenčni izdelek ne bi bila smiselna.

Vlagatelj tudi ne more uspeti s povzemanjem osmega odstavka 79. člena ZJN-3. ZJN-3 v 79. členu ureja enotni evropski dokument v zvezi z oddajo javnega naročila – ESPD, ki je uradna izjava gospodarskega subjekta in služi kot predhodni dokaz za to, da ne obstajajo razlogi za izključitev (75. člen ZJN-3) in da izpolnjuje pogoje za sodelovanje (76. člen ZJN-3), hkrati pa zagotavlja ustrezne informacije, ki jih zahteva naročnik (prim. prvi in tretji odstavek 76. člena ZJN-3). Namen obrazca ESPD je, da se poenostavi sodelovanje gospodarskih subjektov v postopku javnega naročanja – ponudnikom ni treba že ob predložitvi ponudb predložiti dokazil iz 77. člena ZJN-3, pač pa naročnik naknadno od ponudnikov zahteva dokazila v zvezi z navedbami v ESPD obrazcu (prim. šesti in sedmi odstavek 79. člena ZJN-3). Osmi odstavek 79. člena ZJN-3 določa primere, ko gospodarskemu subjektu ni treba predložiti dokazil ali listinskih dokazov v zvezi z navedbami iz obrazca ESPD, in sicer, če jih lahko naročnik pridobi brezplačno z neposrednim dostopom do nacionalne baze podatkov katere koli države članice ali če naročnik že ima te dokumente zaradi prejšnjega oddanega javnega naročila ali sklenjenega okvirnega sporazuma in so ti dokumenti še vedno veljavni oziroma izkazujejo navedbe v ESPD.

Naročnik je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila kot dokazilo, da je ponujeno blago v skladu s tehničnimi in drugimi zahtevami naročnika, zahteval izpolnjen obrazec ESPD v delu IV – razdelek Skupna navedba za vse pogoje za sodelovanje, kot tudi predložitev tehnične dokumentacije (glej 4.1. točko III. poglavja dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila). Tudi če bi bilo treba šteti, da so ponudniki s predložitvijo tehnične dokumentacije za ponujeno opremo izkazovali izjavo v ESPD, da izpolnjujejo vse zahtevane pogoje za sodelovanje in da je torej ponujeno blago v skladu s tehničnimi in drugimi zahtevami, gre ugotoviti, da je naročnik s tem, ko je zahteval tako predložitev izpolnjenega ESPD obrazca kot tudi predložitev tehnične dokumentacije že v ponudbi, zahteval, da ponudniki že s ponudbo dokažejo to izjavo v ESPD obrazcu in torej že s ponudbo dokažejo navedbo, da izpolnjujejo vse zahtevane pogoje za sodelovanje in da je ponujeno blago v skladu s tehničnimi in drugimi zahtevami. V obravnavanem primeru tako ne gre za položaj, ko bi naročnik kot predhodni dokaz, da je ponujena oprema skladna s tehničnimi zahtevami, predvidel le lastno izjavo ponudnika, katero bi ponudniki naknadno dokazali s predložitvijo tehnične dokumentacije, zato osmi odstavek 79. člena ZJN-3 v obravnavani zadevi ni pravno relevanten.

Ob tem pa Državna revizijska komisija še pojasnjuje, da tudi niso izkazane vlagateljeve navedbe, da naročnik razpolaga s tehnično dokumentacijo za stol Škerjanc – Exagon. Tudi če bi bila utemeljena navedba vlagatelja, da je naročniku tehnična dokumentacija za stol Škerjanc – Exagon predstavljala vodilo pri oblikovanju prvotno določenih tehničnih specifikacij, to ne omogoča že tudi zaključka, da naročnik, ki je spremenil referenčni izdelek, še vedno razpolaga s to tehnično dokumentacijo, oz. da je s tako tehnično dokumentacijo, ki bi se nanašala prav na ponujeni izdelek vlagatelja (ponudniki npr. lahko pridobijo drugačno dokumentacijo od proizvajalca, ki je morebiti pripravljena prav za potrebe konkretnega razpisa), sploh kdaj razpolagal. Pregled dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pa tudi ne potrjuje vlagateljevih navedb, da je naročnik tehnično dokumentacijo za stol Škerjanc – Exagon objavil v okviru dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročil, saj tehnične dokumentacije za omenjene stole v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni najti. Naročnik je sicer kot del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pripravil dokumente »Katalog opreme« (ki se

nanašajo na različne objekte zadevne vojašnice), ki pa v zvezi s pisarniškimi stoli vsebujejo zgolj sliko stola, in jih kot takšnih ni mogoče šteti za tehnično dokumentacijo stolov Škerjanc – Exagon.

Glede na navedeno gre ugotoviti, da vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo ni izkazal, da kljub jasni, natančni in nedvoumni zahtevi naročnika glede predložitve tehnične dokumentacije slednje ni bil dolžan predložiti v ponudbo. Nasprotno, Državna revizijska komisija ugotavlja, da je bil vlagatelj, glede na določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, za ponujeni pisarniški stol (ki ni referenčni izdelek) dolžan predložiti tehnično dokumentacijo in da vlagatelj s predloženo ponudbo te zahteve ni izpolnil. Ker je naročnik pri pregledu ponudb dolžan ravnati strogo v skladu z zahtevami, ki jih je sam določil, naročniku ni mogoče očitati kršitev določb ZJN-3, ko vlagateljeve ponudbe zaradi umanjkanja zahtevane tehnične dokumentacije ni štel za skladne z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in posledično za dopustno ponudbo. Vlagateljeva ponudba bi, da bi jo bilo mogoče v tem delu šteti za skladno z zahtevami naročnika, potrebovala popravek.

Dopolnjevanje, spreminjanje, popravljanje ali pojasnjevanje ponudb je urejeno v 89. členu ZJN-3. V skladu s petim odstavkom 89. člena ZJN-3 lahko naročnik v primeru, če so ali se zdi informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti gospodarski subjekti, nepopolne ali napačne oziroma če posamezni dokumenti manjkajo, zahteva, da gospodarski subjekti v ustreznem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. Naročnik od gospodarskega subjekta zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam. Predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije se lahko nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj pred iztekom roka, določenega za predložitev prijave ali ponudbe, je mogoče objektivno preveriti. Če gospodarski subjekt ne predloži manjkajočega dokumenta ali ne dopolni, popravi ali pojasni ustrezne informacije ali dokumentacije, mora naročnik gospodarski subjekt izključiti. Očitne ali nebistvene napake naročnik lahko spregleda. V šestem odstavku 89. člena ZJN-3 so določeni elementi ponudbe, ki jih (razen kadar gre za popravek ali dopolnitev očitne napake, če zaradi tega popravka ali dopolnitve ni dejansko predlagana nova ponudba) ni dopustno dopolnjevati ali popravljati, in sicer cene ter tisti del ponudbe, ki se veže na tehnične specifikacije predmeta javnega naročila.

Iz določb petega in šestega odstavka 89. člena ZJN-3 ter sodne prakse Sodišča EU, povezane z institutom dopolnjevanja oz. popravljanja ponudb (npr. zadeve C-599/10 SAG ELV Slovensko in drugi, C-336/12 Manova, C-324/14 Partner Apelski Dariusz, C-387/14 Esaprojekt in C-131/16 Archus in Gama), izhaja, da ponudbe po poteku roka za oddajo ponudb načeloma ni mogoče spreminjati oz. popravljati, vendar pa lahko naročnik v določenih primerih od ponudnikov zahteva, da dopolnijo, popravijo, spremenijo ali pojasnijo ponudbeno dokumentacijo. Kot je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-029/2017, 018-018-068/2017, 018-088/2017, 018-037/2019, 018-098/2020), glede na dikcijo petega odstavka 89. člena ZJN-3 (*»lahko naročnik zahteva«*) je možnost pojasnjevanja, dopolnjevanja ali popravljanja ponudbe odvisna od naročnika – naročnik namreč (ob upoštevanju omejitev iz šestega odstavka 89. člena ZJN-3) v primerih, ki so navedeni v petem odstavku 89. člena ZJN-3, od ponudnika lahko zahteva, da predloži manjkajoče dokumente ali jih dopolni, popravi ali pojasni, nima pa naročnik dolžnosti omogočiti dopolnjevanja ali popravljanja ponudb. Pri odločitvi, ali bo dopustil dopolnjevanje, popravljanje in pojasnjevanje ponudb, naročnik nima popolne diskrecijske pravice, saj mora ravnati v skladu s temeljnimi načeli javnega naročanja, zlasti v skladu z načelom preglednosti in načelom enakopravne obravnave ponudnikov – naročnik mora strogo upoštevati določila lastne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ter vse ponudnike obravnavati enakopravno.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo, sklicujoč se na drugo poved petega odstavka 89. člena ZJN-3, zatrjuje, da naročnik nima pravice zahtevati dopolnitve, popravka, spremembe oz. pojasnila vlagateljeve ponudbe in da je dolžan pri pregledu vlagateljeve ponudbe upoštevati tehnično dokumentacijo za stole Škerjanc – Exagon, s katero sam razpolaga.

Vlagatelj s sklicevanjem na drugo poved petega odstavka 89. člena ZJN-3 ne more uspeti, saj ta zgolj opredeljuje način izvedbe postopka dopolnitve, popravka, spremembe oz. pojasnila ponudbe, kadar se naročnik odloči za izvedbo takšnega postopka. Kot je pojasnila Državna revizijska komisija v zadevah št. 018-128/2018-10 in št. 018-175/2021, druge povedi petega odstavka 89. člena ZJN-3 (naročnik od gospodarskega subjekta zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam) ni mogoče obravnavati ločeno od drugih delov petega odstavka 89. člena ZJN-3, ampak jo je treba upoštevati v kontekstu celotnega petega odstavka 89. člena ZJN-3 tako, da sledi sistematiki iz prve povedi iz prvega odstavka 89. člena ZJN-3. Če se naročnik odloči uporabiti možnost iz prve povedi iz petega odstavka 89. člena ZJN-3, torej možnost zahtevati od ponudnikov, da v določenem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, je lahko v položaju, da se pomanjkljivost v ponudbi nanaša na dejstvo, ki ga lahko sam preveri, lahko pa se nanaša na dejstvo, ki ga sam ne more preveriti. Ko se pomanjkljivost v ponudbi nanaša na dejstvo, ki ga lahko naročnik sam preveri, mu druga poved iz petega odstavka 89. člena ZJN-3 sporoča, da to stori sam in torej brez pozivanja ponudnika na dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo ponudbe. Druga poved iz petega odstavka 89. člena ZJN-3 tako ne spreminja narave instituta iz prve povedi iz petega odstavka 89. člena ZJN-3, da ta ne bi bil možnost, temveč bi nalagal obveznost naročniku, da bi v primeru pomanjkljivosti ponudbe vedno zahteval ukrepanje ponudnika.

Predpogoj za uporabo druge povedi petega odstavka 89. člena ZJN-3 je torej, da naročnik uporabi možnost izvedbe postopka dopolnitve, popravka, spremembe oz. pojasnila ponudbe. Zato lahko vlagatelj s sklicevanjem na drugo poved petega odstavka 89. člena ZJN-3 odpre kvečjemu vprašanje, na kakšen način bi naročnik moral izvesti postopek odprave ugotovljene pomanjkljivosti v vlagateljevi ponudbi, če bi se naročnik odločil za uporabo te možnosti. To pa v obravnavani zadevi ni pravno relevantno, saj se naročnik za izvedbo postopka odprave ugotovljene pomanjkljivosti v vlagateljevi ponudbi ni odločil. Ker je odločitev, ali bo pristopil k izvedbi postopka pojasnjevanja, dopolnjevanja ali spreminjanja ponudb, prepuščena naročniku, in ker se naročnik ni odločil za izvedbo tega postopka, Državna revizijska komisija ni presojala, ali bi bilo ugotovljeno pomanjkljivost v ponudbi vlagatelja mogoče odpraviti v skladu s pravili iz 89. člena ZJN-3 in če, na kakšen način.

V kolikor bi bilo treba vlagateljevo sklicevanje na drugo poved petega odstavka 89. člena ZJN-3 razumeti na način, da vlagatelj s tem, ko smiselno zatrjuje, na kakšen način bi moral biti izveden postopek odprave ugotovljene pomanjkljivosti v vlagateljevi ponudbi, zatrjuje, da bi naročnik moral izvesti omenjeni postopek, gre ugotoviti, da vlagatelj ni navedel dejanskega stanja, ki bi utemeljeval pravni zaključek, da je bil naročnik v obravnavanem primeru dolžan vlagatelju omogočiti odpravo ugotovljene pomanjkljivosti v njegovi ponudbi. Iz vlagateljevih navedb namreč ne izhaja zatrjevanje, da bi bil naročnik dolžan izvesti postopek poprave vlagateljeve ponudbe iz razloga kršitve načela enakopravne obravnave ali iz razloga, ker bi se naročnik z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila vnaprej zavezal k izvedbi postopka odpravljanja ugotovljenih pomanjkljivosti v ponudbi. Ne glede na navedeno Državna revizijska komisija še dodaja, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila glede postopka odpravljanja ugotovljenih pomanjkljivosti v ponudbi predvidel, da *»bo pozval ponudnika, da že predloženo ponudbo dopolnjuje, popravlja, spreminja in pojasnjuje pod pogoji, ki jih določa peti in šesti odstavek 89. člena«* ZJN-3 (glej III. poglavje dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila).

Upošteva se navedeno in upošteva se, da je eden izmed pogojev, ki jih v zvezi s postopkom pojasnjevanja, dopolnjevanja ali spreminjanja ponudb določa peti odstavek 89. člena ZJN-3, tudi ta, da se naročnik odloči za izvedbo tega postopka, gre ugotoviti, da se naročnik z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila ni zavezal k izvedbi postopka pojasnjevanja, dopolnjevanja ali spreminjanja ponudb, temveč si je v zvezi s tem zgolj pridržal možnost, da se odloči za pozivanje k pojasnjevanju, dopolnjevanju ali popravljanju ponudb.

Ker torej naročnik možnosti, ki mu jo daje 89. člen ZJN-3, ni izkoristil, Državna revizijska komisija ugotavlja, da pomanjkljivost v vlagateljevi ponudbi še vedno obstaja - predložena ponudba tako ne ustreza zahtevi naročnika glede predložitve tehnične dokumentacije, kot izhaja iz 2. točke II. poglavja ter 4.1. točki III. poglavja dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, v povezavi z odgovoroma, objavljenima na Portalu javnih naročil dne 14. 4. 2023.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo ni uspel izkazati naročnikovih kršitev pri tem, ko je njegovo ponudbo zavrnil iz razloga nepredložitve tehnične dokumentacije za ponujene pisarniške stole. Državna revizijska komisija je zato na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, vlagateljev zahtevkov za revizijo zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zahteva tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva. Ker vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel, povrnitev stroškov pa je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, zavrnila vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednica senata:
mag. Zlata Jerman, univ. dipl. prav.,
članica Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj – po pooblaščenca,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.